

Štěpánka Pražáková: Jakým způsobem ovlivňuje mladou generaci americký a britský seriál?

Posudek oponenta bakalářské práce

Oponet: Tomáš Samek, M. A.

Bakalářská práce Štěpánky Pražákové obsahuje ve zkrácené podobě výzkumnou otázku již ve svém názvu. Její plná formulace zní: "Jak ovlivňuje sledování amerického a britského seriálu mladého diváka a jak se vymezují plnohodnotní fanoušci?" Autorka se přitom zaměřila na americký sitcom Teorie velkého třesku a především na britský seriál Červený trpaslík: zkoumá recepci seriálu v typické věkové skupině, ale pokusila se proniknout i do českého distribučního zázemí, totiž do televize Prima, která tento seriál vysílá, zúčastnila se také s touto tvorbou a její propagací spjatých akcí v Pardubicích i v Praze.

Autorka používá několik metod: hlavně se opírá o rozhovory, ale v některých případech se zapojuje do zúčastněného i nezúčastněného pozorování, používá terénní poznámky, kombinuje zdroje klasické i internetové, běžná interview face-to-face střídá s písemnými konverzacemi online i offline. Ústní komunikaci transkribuje, čehož dokladem jsou poměrně rozsáhlé přílohy v závěru práce.

Pasáž o teoretickém ukotvení práce se soustředí zejména na historické a vývojové aspekty mediované komunikace a jejích žánrů, které zpracovává v mnoha případech jen heslovitě: některé podkapitoly jsou tvořeny pouze jedním krátkým odstavcem. U těchto pasáží si mnohdy nejsem jist jejich relevancí pro výzkum daného tématu: v dalším textu se pak již zde uvedené poznatky příliš nepromítnou. Teorie a terén se tak trochu míjejí.

Naopak za nejcennější považuji ty části práce, které čerpají z bezprostředního zážitku v terénu, tedy např. popis Mezinárodního dne polévky Gazpacho v obou místech, kde se autorka zúčastnila této akce spjaté se živou socialitou fanoušků Červeného trpaslíka.

Práce je psaná lehkým, přirozeným jazykem, který se dobře čte. Po formální stránce (ortografie, citace atd.) je v pořádku. Jako její největší nedostatek se mi jeví to, že text ani v rámci standardního rozsahu bakalářky neposkytuje odpověď na první

část výzkumné otázky, a to navzdory tomu, že tuto otázku autorka, jak sama píše, modifikovala až během výzkumu, aby jí dobře sedla. Odpověď, kterou čtenář nalézá, se týká především fanoušků, tedy druhé části otázky. Na základní otázku tedy odpovídá jen částečně a přitom klouže po povrchu zkoumaného jevu: chybí tu být i jen náznak pokusu o rozbor makrodiskursivních, hodnotových, ideových a dalších vlivů, jež lze u takto masově sledovaného seriálu předpokládat. Vliv filmu se neomezuje jen na to, že ho fanoušci rádi sledují, setkávají se a častují se jeho hláškami.

Přestože je text analyticky poměrně mělký, přináší některé zajímavé postřehy přímo z terénu, o nichž jsem již psal, tedy především v oblasti ritualizované komunikace fanoušků a při interview s pracovníci TV Prima. Navíc je práce velmi srozumitelná a stylově spíše nadprůměrná.

Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji pro ni známku velmi dobře.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Savel', written in a cursive style.